

Abdul-Rahman As-Sungiri

KUR YRA ALLAH?!

Where is Allah?!

أين الله?!

Lietuvos musulmonų Jaunimo Bendrija

Lietuvos musulmonų jaunimo bendrija

TURINYS

Tikybės pagrindai.....	8
Moksliniai įrodymai ALLAH Visagalio tikėjimui pagrįsti racionalūs pagrindai.....	9
1. Neegzistuojantis negali kurti.....	9
2. Kūrinių apmąstymas tobulina Kūrėjo suvokimą.....	9
3. Tas, kuris nieko neturi, negali nieko duoti.....	10
4. Kas yra gamta?.....	11
Tikėjimo pagrindai.....	12
1. Negaliu abejoti buvimu to, ką jaučiu.....	12
2. Tikybės pagrindai.....	13
3. Koks yra pojūčiais perduodamų žinių lygis?.....	13
4. Ateizmo dėmė.....	14
5. Būtinybė tikėti Visagalį ALLAH.....	14
6. Ateistų padėtis nelaimėje.....	16
7. Tiesos ir Melo susidūrimas.....	18
8. Jei žvilgsnis yra aklas, atvira Visata nepadės.....	22
9. Trys žmonės ginčijosi su Išminčiumi.....	22
10. Abu Hanifa ginčas su ateistais	23
11. Ar mums reikia ALLAH egzistavimo įrodymų?.....	27
Tarp Tikėjimo ir ateizmo.....	28
12. Kodėl ALLAH yra nematomas?.....	29
Kaip atrodo ALLAH?.....	30
13. Ar tikėjimas prieštarauja mokslui?.....	30
14. Ribotas žmogus ir Visagalis Dievas.....	32
15. Penki nematomi dalykai.....	35
16. Galimybė ir gamta.....	37
17. Ar ateizmas reiškia laisvę?	40
18. Žmogaus kilmė ir Darvino teorijos paneigimas.....	40
19. Ištikimas gyvulys ir maištingas žmogus.....	42
20. Baisios pinklės, verčiančios žmones abejoti.....	43
21. Tikėjimo džiaugsmi.....	44
22. Epilogas.....	45

Pratarmė

Vardan ALLAH Maloningojo Gailestingojo

Garbė ALLAH. Aš Jam dėkoju, ieškau Jo patarimo ir atleidimo. Tebūnie palaimintas Tas, kuris perdavė žinią, pateisino pasitikėjimą ir nepaliko jokio pasiteisinimo tam, kuriam ji buvo siūsta.

"Šis Šv.Koranas man buvo atskleistas apreiškimo, kad aš galėčiau įspėti jus ir visus, kuriuos tai pasieks."

(Šv.Koranas Al-An`am 6: 19)

Aš perskaičiau Jo ekselencijos Šeich Abdur-Rahman As-Sungiri, labdaros ministerijos pamokslininko Jungtiniuose Arabų Emyratuose ir Jo Ekselencijos Šeich Zayed Bin Sultan Al Nahyan žinią, skirtą naujųjų musulmonų globai, kuri vadinasi "Žinia tam, kuris klausė, *kur yra ALLAH?*"

Taigi mano paties tikėjimas ir įsitikinimai dėl šių racionalių ir aiškių įrodymų tik sustiprėjo. Be jokių įrodinėjimų juos išleisdžia sveikas protas ir net priešininkai yra įtikinami taip, kad nebeturi argumentų. Ši žinia sutvirtinta nepaneigiamais, protingais ir ryžtingais tekstiniais įrodymais. Taigi visi keliai ateistams yra užkirsti. Ateistai išsigalvodavo klaidingus argumentus tam, kad pastūmėtų į abejones paprastus žmones. Beje, tai ilgai nesitęsė – po susidūrimo su aiškiausiais racionaliais įrodymais jie tampa lyg blaškomos aplink dulkės.

"Kaip mirażas smėlėtoje dykumoje, kurį troškulio kankinamas žmogus klaidingai palaiko vandeniui; kai jis prieina, pamato, jog ten nieko nėra."

(An-Nur 24: 39)

Kartą beduino paklausė: "Kaip tu pažinai ALLAH?" Jis atsakė: "Mėšlas veda prie kupranugario, pėdsakai veda prie einančiojo, argi dangus su žvaigždynais ir Žemė su takais

neveda prie Visagalio, Gerai Pažįstamojo. Iš tiesų ši Visata yra ne kas kita kaip jos Sutvėrėjo, kuris ją sukūrė tobulai, buvimo racionalus įrodymas." Visagalys ALLAH savo Knygoje sako:

"Jis, kuris sukūrė septynis dangus vieną virš kito: Maloningiausiojo kūryboje nerasi neproporcijų, pažvelk ar matai klaidų? Dar kartą gerai pažvelk ir tavo žvilgsnis sugriš pas tave apsiniaukęs, suglumęs bei nuvargęs."

(Al-Mulk 67: 3-4)

Sinoptikai bandė nuspėti tikslią vietą, kur lis, bet jiems nepavyko! Kodėl? Nes Visagalys ALLAH nenorėjo, kad lytų ir jo noras yra įstatymas. Visagalys ALLAH savo Knygoje sako:

"Ar nematai, kad ALLAH švelniai judina debesis, tada juos sujungia ir suburia į krūvą? Tada tu pamatysi lietų krentant iš jų vidurio. Ir iš dangaus kalno Jis šūktelėjęs sukviečia debesų mases: Jis baudžia tuos, kuriuos nori, ir nususuka nuo tų, nuo kurių nori nususukti."

(An-Nur 24: 43)

Taip, ALLAH siunčia lietų tiems, kuriems nori, ir nususuka nuo tų, nuo kurių nori nususukti. Taigi kitų norai neturi ALLAH jokios įtakos. Jų pastangos sužlugo dėl to, kad ALLAH norėjo, kad taip atsitiktų, ir tai yra visų dalykų pagrindas, jeigu tik tai suprantame.

Tikėjimas Nematomuoju yra nuostabus tikro tikinčiojo bruožas. Visagalys ALLAH eilėmis aukština tuos, kurie tiki Nematomuoju.

Tiems, kurie tiki tik tuo, ką mato ar jaučia jutimais, mes sakome, kad jutimai gali būti klaidinami magijos, ligos ar kitų priežasčių. Taigi jų supratimas gali būti klaidingas. Kaip žmogus kartą pasakė: "Akis gali nepažinti saulės šviesos dėl oftalmijos, burna gali nepažinti maisto skonio dėl ligos." Dėl to mes galime paklausti: "Ar visos būtybės yra suprantamos jausmais? Kaip mes galime jausti elektros srovę, orą, skausmą

ir Žemės trauką, jei ne per jų daromą poveikį?" Atsakymai į šiuos klausimus aiškiai pateikiami šios žinios autoriaus, tegul ALLAH jam atlygina geriausiai.

Mes prašome ALLAH nešti sėkmę visiems žmonėms, kurie tiki, kad pranašai buvo atsiųsti ALLAH valia, Jis mus aprūpina ir Jis mus geriausiai gina.

Ižanga

Vardan ALLAH Maloningojo Gailestingojo

Tebūnie pagarbintas ALLAH ir tebūna pagarba ir taika ALLAH pranašui, jo žmonėms, kompanionams ir pasekėjams.

Ši knyga yra atsakymas į skeptiško jaunuolio klausimus, kuris per savo atostogas pasirausė knygoje ir tai paveikė jo *isitikinimus (akyda)*. Jo mintys apsiblausė ir dabar jis nebeskiria gėrio nuo blogio, teisybės nuo melo. Dėl to jis manęs paklausė: "Kur yra Dievas ir kas Jį sukūrė?" Atsakymą jis išgirdo iš Šabkhun (Musil – Irakas) mečetės sakyklos, sakant keturis pamokslus (*Khutba*), kurie sulaukė daugelio klausiusiųjų pritarimo. Kai kurie iš jų pasiūlė pamokslus surinkti ir išspausdinti kaip žinią tiems, kurie neturėjo galimybės jų išgirsti. Su ALLAH pagalba tai buvo padaryta. Pirmasis leidimas buvo išspausdintas Musil, antrasis – Bagdade, trečiasis – Lahore. Buvo padarytas vertimas į kurdų kalbą, taip pat ruošiamasi viską išversti į urdu, bulgarų ir kitas kalbas. Šis ketvirtasis leidimas yra pataisytas ir šiek tiek papildytas. Tikiuosi, kad ALLAH sutiks, kad tai bus žmonėms naudinga ir tai bus tik vardan Jo, Jis visa girdi ir žino visus atsakymus.

Taip pat tikiuosi, kad jeigu aš suklydau šioje knygoje, mūsų skaitytojai pataisys mane ir tegu ALLAH pasigaili tų, kurie nuves mane prie mano klaidų.

Tikybės pagrindai

Pačioje pradžioje mes išryškinsime pačius Islamo tikybės pagrindus, kurie cituojami iš *Al-Iman* (tikėjimo) knygos, parašytos Šeicho Abdel Madžid Al-Zindani. Likusi dalis yra cituojama iš *Ta`rif `Aam Bideen Al-Islam* (Įvadas į Islamą) knygos, parašytos Šeicho Ali Tantawi, tegul ALLAH suteikia jam ilgą gyvenimą. Mes prašome ALLAH, kad suteiktų mums malonę dėl šių žinių. Jis visa girdi ir žino visus atsakymus.

Moksliniai įrodymai ALLAH Visagalio tikėjimui pagrįsti racionalūs pagrindai

1. Neegzistuojantis negali kurti

Jei mes stebėtume būtybes – žmones, gyvūnus ar augalus, kurie gimsta kiekvieną dieną, ir pagalvotume apie tai, kas vyksta Visatoje – lietus, vėjas, diena ar naktis, arba stebėtume, kas atsitinka tvarkingai judant saulei, mėnuliui, žvaigždėms ar planetoms, mūsų protas tikrai pripažintų, kad visi šie dalykai nėra sukurti atsitiktinai, o sukurti Kūrėjo, Amžinojo (tebūnie Jis pašlovintas). ALLAH Visagalis sako:

"Argi jie buvo sukurti iš nieko? Ar jie patys buvo kūrėjai? Ar jie sukūrė dangų ir Žemę? Ne, jie patys tuo tvirtai netiki."

(At-Tur 52: 35-36)

2. Kūrinių apmąstymas tobulina Kūrėjo suvokimą

Kūriniai parodo jų Kūrėjo sugebėjimus ir savybes. Kitaip sakant, jei kūrėjas turi tam tikrų sugebėjimų ar savybių, kurios suteikia jam gebėjimą kurti daiktus, tuomet sukurtas objektas taip pat bus išskirtinis, liudijantis apie kūrėjo išskirtinumą. Pavyzdžiui, jei pamatysite duris, puikiai pagamintas iš medžio, jūs suprasite, kad gamintojas turi medžio, moka jį išpjaustyti, sulyginti paviršių, turi vinių, kuriais sutvirtina durų dalis, turi durų gaminimo patirtį. Lygiai taip pat, jei pamatysime skylę duryse (vietą raktui), tai rodo, kad gamintojas sugeba tiksliai išgręžti skylę raktui duryse. Taigi, mąstydami apie pagamintą daiktą, mes sužinosime apie gamintojo sugebėjimus. Lygiai taip galvojant apie kūrinis, mūsų mintys nuves mus Kūrėjo pėdsakais. ALLAH Visagalis sako:

"Ir Žemėje, ir danguje tiems, kurie tiki, yra Ženkilai. Tvirtai tikintiesiems Ženkilai yra ir jų pačių sukūrimas, ir gyvūnų paplitimas Žemėje. Taip pat yra dienos ir nakties keitimasis, faktas, kad ALLAH siunčia iš dangaus maistą ir prikelia iš mirties Žemę, vėjo keitimasis – visa tai yra Ženkilai protingiesiems. Tokie yra ALLAH ženklai, kuriuos mes tau teisingai pakartojame. Kokiais tada pasakojimais, po pasakojimų apie ALLAH ir Jo Ženklus, jie tiki?"

(Al-Džasija 45: 3-6)

Jeigu pamąstytume apie kūrinis, ALLAH ženklai padėtų mums pažinti kai kuriuos ALLAH bruožus. ALLAH Visagalis sako:

"Sakyk: stebėkite visa, kas yra danguje ir ant Žemės."

(Junus 10: 101)

ALLAH Visagalis taip pat sako:

"Argi jie dangaus ir Žemės karalystėje nemato nieko, ką sukūrė ALLAH? (Argi jie nemato), kad gali būti, jog jų laikas jau baigiasi. Kokia žinia tada jie tikės?"

(Al-A`raf 7: 185)

3. Tas, kuris nieko neturi, negali nieko duoti

Negalime prašyti pinigų iš to, kuris jų neturi, iš neišmanančio negalima pasisemti žinių, nes tas, kuris kažko neturi, negali to duoti kitiems. Galvojant apie ALLAH kūrinis, ženklai padeda mums pažinti Kūrėjo bruožus, tebūnie Jis garbinamas ir pašlovintas, ir jei mes žinosime Jo bruožus, mes pažinsime Jį Patį. Tie, kurie tvirtina, kad juos sukūrė gamta, ginčijasi suo tuo, ką protas ir mintis jau yra pripažinę. Taip yra todėl, kad Visata pilna įrodymų, kad jos Kūrėjas yra

Protingasis, Visa Žinantis, Tas, kuris veda, Tas, kuris maitina, Globotojas, Gailestingasis ir kuris neturi Sau lygių. Kurčia ir vientisa gamta neturi žinojimo, išminties, gyvenimo, pasigailėjimo, valios. Kaip tuomet jie galėjo pagalvoti, kad tas, kuris kažko neturi, gali tai suteikti kitiems?

4. Kas yra gamta?

Gamta susideda iš visokiausių būtybių su skirtingomis savybėmis. Stabmeldžiai garbino tam tikrus gamtos objektus, kaip saulę, mėnulį, žvaigždes, ugnį, akmenis ir žmones. Naujieji stabmeldžiai (natūralistai) įsivaizduoja, kad juos sukūrė ankstesnieji stabai (gamta), nors gamta neturi proto, o šie turi, ji neturi žinojimo, o šie turi, neturi patirties, o šie turi, neturi valios, o šie turi. Argi jie nežinojo, kad tas, kuris kažko neturi, negali to duoti ir kitiems? ALLAH Visagalis sako:

... "Visi tie, į kuriuos Jūs kreipiatės, be ALLAH pagalbos negali sukurti netgi musės. Negali sukurti, net jeigu visi jie susitelktų bendram tikslui. Ir jei musė nugriebtų ką nuo jų, jie nebegalėtų nieko iš jos susigražinti. Silpni yra tie, kurie prašo ir tie, kurių prašo. Jie neteisingai vertino ALLAH galybę. Jis yra stiprus ir galingas."

(Al-Hadž 22:73-74)

Tikėjimo pagrindai

1. Negaliu abejoti buvimu to, ką jaučiu

Tai yra racionalus spontaniškas sprendimas, kuris priimamas savaime. Bet įrodyta yra ir tai, kad kai žmogus eina vidurdienį dykuma ir tolumoje pamato vandens tvenkinį, kai jį pasiekia, supranta, kad tai ne kas kita, kaip dulkės, mirażas. Lygiai taip pat, jei įkišime tiesų pagaliuką į puodelį vandens, atrodys, kad jis sulūžęs, nors tai netiesa. Jeigu kas nors dalyvavo vakarėlyje, kur žmonės kalbėjosi apie džinus ar vaiduoklius, tai jam grįžtant namo tamsiu ir tuščiu keliu, ypač jei žmogus išsibauginęs arba turi lanką vaizduotę, jam galėjo pasirodyti, jog matė džiną ar vaiduoklį, bet iš tiesų tai buvo tik jo vaizduotė. Kerėtojai ir pokštininkai rodo mums keistus dalykus, kurie neegzistuoja realybėje. Taigi pojūčiai gali klysti ir apgauti, bet ar tai yra pakankama priežastis abejoti buvimu to, ką suprantame protu?

Ne, nes jei aš pradėsiu abejoti tuo, ką girdžiu, matau ar suprantu, mano realybė susipainios su mano vaizduote ir aš atrodysiu lyg pamišėlis.

Štai dar viena būtina sąlyga, kad įsitikinčiau faktų: kad ką aš suprantu, egzistuoja, t.y., protas neturėtų apie tai spręsti iš patirties, o reikėtų tai laikyti įsitikinimo pagrindu. Ką aš jaučiau (supratau) iš pradžių, tai buvo tik vaizduotė ar pojūčių iliuzija. Pirmuoju atveju protas buvo suklaidintas, jam atrodė, kad mirażas – tai vanduo, tiesus pagaliukas atrodė sulaužytas. Dalykai, dėl kurių pojūčiai suklydo ar buvo apgauti, buvo aiškūs ir gerai žinomi. Tai nestebina ir nepanaikina taisyklės. Tarp šių dalykų yra stebuklai, rodomi faraono burtininkų ir šių laikų cirko stebukladarių.

2. Tikybos pagrindai

Yra daug dalykų, kurių nematome ir nejaučiame, bet esame įsitikinę, jog jie egzistuoja taip, lyg galėtume juos matyti ar jausti. Mes tikime, kad yra šalys, vadinamos Indija ir Brazilija, nors niekada ten nebuvo ir jų nematėme, tikime, kad Aleksandras Didysis užkariavo Persiją ir kad Walid Ibn Abd Al-Malik pastatė Umajadų mečetę, nors mes ir nedalyvavome Aleksandro Didžiojo karuose ir nebuvo Umajadų mečetės statybos liudytojai. Jeigu kiekvienas iš mūsų pamąstytų, suprastų, kad yra daugiau dalykų, kuriais jis tiki, bet kurių nėra matęs, negu tokių karalysčių, šalių, istorinių įvykių, kuriuos jis matė. Kodėl tuomet jis tiki visų šių daiktų buvimu, jei jis negali to pajusti savo jausmais? Žmogus tiki šių dalykų buvimu, nes jie jam buvo perduodami per amžius (karta kartai) ir tai jau tapo norma. Taigi jis tiki visais tais atpasakotais dalykais, nes yra neįmanoma atmesti to, ką žmonės jau sutarė laikyti tiesa.

Taigi antroji taisyklė yra tokia, kad įsitikinimas gali atsirasti iš supratimo ir svarstymo, taip pat jis gali atsirasti girdint pasakojimus žmonių, kuriuos laikome teisingais. Teisingais žmonėmis kiti tiki.

3. Koks yra pojūčiais perduodamų žinių lygis?

Ar jausmais galime suvokti bet kokių dalykų egzistavimą?

Iš tiesų asmenybę ir kūrinių jutimą galima sulyginti su įkalintu pilies bokšte žmogumi, kuriam visi keliai yra uždaryti, išskyrus kelis įtrūkimus bokšto sienoje. Pro tuos įtrūkimus žmogus gali matyti upę rytuose, kalną vakaruose, rūmus šiaurėje ar žaidimų aikštelę pietuose.

Įkalintas žmogus ir yra toji asmenybė, bokštas yra "kūnas", o įtrūkiaiai sienoje yra tie riboti pojūčiai. Regėjimo galia žmogus gali matyti spalvų ir formų įvairovę, klausos dėka jis girdi garsų gausybę, skonio dėka jis patiria valgių ir gėrimų

skonius, uoslės galia suteikia jam galimybę patekti į kvapų karalystę, lytėjimas padeda jam suvokti kūnų ir dydžių įvairovę.

Iškyla klausimas: ar gali žmogus visais šiais jutomis suvokti, ką talpina šis didžiulis pasaulis?

Kai įkalintas žmogus žiūri pro plyšį upės pusėn, jis nemato visos upės, o tik jos dalį. Lygiai taip pat, jei akis žiūri į spalvų gausą, ji nemato visų spalvų, o tik jų dalį.

4. Ateizmo dėmė

Vienoje savo knygų mokslininkas iš Al-Azhar pasakė: "Šiandien tarp mūsų jaunimo yra paplitusi ateizmo, ar egzistencializmo, ar kaip jūs tai bepavadinsite, dėmė." Kituose savo knygos puslapiuose jis tęsia: "Ši dėmė neturi ryšio su religijomis ar etika. Savo pasekėjus ji paverčia netikinčiais ir ištvirkusiais. Jie nežino nei savo šalies, nei ALLAH įstatymų. Ši dėmė yra plačiai paplitusi užsienyje prekė, kurią mūsų priešai atvežė ir į mūsų šalį. Bet jei šie žmonės šauksis pagalbos, viskas bus veltui, jeigu jie mirs, pavirs pelenais. Tikintieji demaskuos šių žmonių apgavystes ir ALLAH niekuomet nelaimins apgavikų žabangų."

5. Būtinybė tikėti Visagalį ALLAH

Tikėjimas ALLAH yra racionali, emocinė, psichologinė, socialinė, politinė ir lingvistinė būtinybė. Galite stebėtis, kodėl tai yra lingvistinė būtinybė, ir turite tam visišką teisę.

Čia mes prieiname kalbą ir klausiamo, kas atsirado pirmiau – reikšmės ar žodžiai? O gal žodžiai atsirado anksčiau nei reikšmė?

Savaime suprantama, kad neįmanoma sukurti žodį, jeigu mintyse nesuformuota aiški to žodžio reikšmė. Kitaip sakant, jeigu reikšmė mums nelabai aiški, mes nerasime kalboje atitinkamo žodžio. Taigi jeigu reikšmė eina pirmiau

žodžio, tai tą galėtume pasakyti apie modernias reikšmes, kurios neegzistavo anksčiau, pvz., naujų išradimų terminologiją.

Lingvistinės draugijos teigia, kad turėtume naujai sąvokai sukurti naują žodį, todėl kad tai yra modernus dalykas, toks kaip radijas, televizija, raketa, šaldytuvas, erdvėlavis, sraigtasparnis ir t.t. Šie pavadinimai sukurti iš anksčiau buvusių atitikmenų ir iš mintyse suformuotų konkrečių reikšmių.

Atsižvelgiant į tai, kas buvo paminėta anksčiau, negali būti, kad sąvoka "dievybė" yra neegzistuojanti ir neturinti žodinių atitikmenų. Jeigu yra tikima, kad neegzistuojantys dalykai negali pakilti iki žodžio pavidalo lygio ir jei žodis negali atsirasti pirmiau negu reikšmė, tuomet tokie žodžiai žmonių kultūroje ir civilizacijoje turi turėti aiškiai apibrėžtus jų buvimo įrodymus. Šių žodžių priekyje eina sąvoka "dievybė".

Taip mes galime spręsti, kad tikėjimo ALLAH buvimu reikšmė eina priekyje kalbos ir priekyje žodžių. Šios reikšmės buvimas žmonijos kalbose, antropologijos studijose ir istorijoje liudija, kad ši reikšmė egzistuoja žmogaus mintyse, nesvarbu kokiu vardu, forma ar modeliu.

Jeigu žmogus apmąstys šį klausimą, jis supras, kad žodžių esmė sieja tokia stipri harmonija ir sąveika, kad jie negali prieštarauti vieni kitiems. Pavyzdžiui, žodis "netikėjimas" (*Kufr*) gali turėti papildomą reikšmę "tikėjimas" (*Iman*), o žodis *Kufr*, iš esmės reiškia "apvalkalas." Taigi žodis rodo, kad buvo kažkoks daiktas, kuris buvo apklotas. Kitaip sakant, apvalkalas yra laikinas dalykas, lyginant jį su tuo egzistuojančiu daiktu. Dėl šios priežasties frazė "jie netikėjo" (*Kafaru*) mokslininkai interpretavo kaip sąlygą kažkam egzistuojančiam. Atsižvelgdami į anksčiau minėtus dalykus, galime sakyti, kad netikėjimas, palyginant su tikėjimu, yra laikinas dalykas.

6. Ateistų padėtis nelaimėje

Kai nelaimė užgriūna žmones, nesvarbu, ar tai tikintys, netikintys, šventikai ar ištvirkėliai, jie nesugeba to pakelti, tačiau jie nesikreipia pagalbos į Žemiškas būtybes. Jie ieško pagalbos iš Nematomos Jėgos, kuri yra virš visų Žemiškų būtybių. Jie tos jėgos nemato, tačiau jaučia ją savo sielomis ir širdimis. Kiekvienas jų nervas jaučia šios Jėgos, Galybės ir Didybės buvimą, net jei jie to atvirai nepripažįsta. Tai ypač dažnai atsitinka ligoniams, kai jiems sustiprėja skausmai ir medicina negelbėja. Jie atsigrežia į savo Viešpatį ir skuba Jį pagarbinti. Ar jūs paklausėte savęs, kodėl taip atsitinka? Kodėl dauguma bėdos užkluptų žmonių atsigrežia į ALLAH? Galime prisiminti Pirmojo ir Antrojo Pasaulinių karų dienas, kodėl žmonės grįžo prie religijos ir atsigrežė į ALLAH? Netgi vadovai ir prezidentai ėjo melstis į šventyklas ir šaukė karius melstis.

Perskaičiau straipsnį (*Al-Mukhtar, Reader's Digest*) apie kareivį, kuris Antrojo Pasaulinio karo metu buvo parašiutininkų desanto narys. Tuo metu parašitai buvo naujas ir keistas dalykas. Šis kareivis pasakojo savo istoriją: jis augo namuose, kur niekas nesimeldė ir neminėjo ALLAH. Mokėsi pasaulietinėse mokyklose ir gyveno kaip gyvulys, t.y., gyveno tam, kad tenkintų savo geismus. Bet kai pirmą sykį nusileido parašiotu, pamatė save kabantį erdvėje ir, prieš išsiskleidžiant parašiotui, jis nevalingai ištarė: "O ALLAH, o Viešpatie!" Jis karštai šaukėsi savo Viešpaties ir stebėjosi, iš kur atsirado šitoks tikėjimas. Be to, laikraščiai paskelbė, kad Josifo Stalino duktė neseniai išleido savo memuarus ir ten papasakojo, kaip ji grįžo prie religijos, nors buvo auginta ateizmo aplinkoje. Ji pati stebėjosi, kodėl taip atsitiko. Tiesą pasakius, tai nieko nuostabaus: tikėjimas glūdi kiekvieno žmogaus sieloje. Tai instinktyvus troškimas, giliai slypintis kiekvienoje tyroje sieloje, toks pats kaip troškulio, alkio ir aistros instinktai.

Žmogus yra religingas gyvūnas, kuris negali išvengti polinkio instinktui ir kuris nuolat ieško kuo tikėti ir pasitikėti.

Šis tyras instinktas gali būti užtemdytas geidulių, įgeidžių, poreikių ir materialinių reikalavimų rūko. Bet kai sielą sudrebina baimės, nelaimės ir pavojai, šis instinktas pasirodo, kad ir kaip būtų slepiamas, pasirodo savo pirmykšte forma. Dėl šios priežasties "netikintis" buvo pavadintas "apdengtu", kaip minėjome anksčiau.

Lisan Al-Arab žodyne žodis "netikintis" aiškinamas taip: "daiktas, uždengiantis kažką kažkuo kitu." Sunku surasti prasmei pagrindą šiuose dviejuose teiginiuose, kurie skiriasi laiku, vieta, aplinkybėmis ir tikslu, bet yra labai artimi reikšmėmis. Pirmoji priklauso gerai žinomai dorybingajai garbintojai Rabi`ah Al-Adawijah, o antroji – žinomam ateistui, prancūzų rašytojui Anatoul France. Demonstruodamas savo ateizmą ir netikėjimą, jis teigia: "Žmogus tiki tuomet, kai jis tai atranda, kai dėl cheminio šlapimo tyrimo sužino, kad kenčia nuo diabeto tais laikais, kai insulinas dar nebuvo žinomas." Kartą Rabi`ah Al-Adawijah pasakė: "Tokie žmonės pateikia daugybę ALLAH egzistavimo įrodymų." Ji nusijuokė ir pasakė: "Užtenka ir vieno įrodymo." Jos paklausė, kas tai. Ji atsakė: "Jei vienas eitum dykuma, tavo koja kryptelėtų ir įkristum į šulinį, iš kurio negalėtum išlipti. Ką tuomet darytum?" Jis atsakė: "Šaukčiausi ALLAH." Ji pasakė: "Tai ir yra tas įrodymas." Stalinas buvo pasakęs: "Dievo nėra, gyvenimas yra materialus, o religija yra vabzdys, čiulpiantis žmonių kraują." Tačiau kada jį išgąsdino Antrojo Pasaulinio karo baisybės, jis įsakė išleisti iš kalėjimų šventikus ir liepė jiems maldauti ALLAH, kad padėtų jam laimėti. Taip pat jis elgėsi, kai dėl ligos paūmėjo skausmai ir kai mirtis jau stovėjo ant slenksčio.

7. Tiesos ir Melo susidūrimas

Kartą pas Imam Šafi`i (tepasigaili jį ALLAH) atėjo ateistas ir paklausė, koks yra jo įrodymas, kad ALLAH egzistuoja. Imam Šafi`i atsakė: "Šilkmedžio lapai yra to paties skonio, spalvos, kvapo ir formos, bet kai jais minta šilkverpiai, jie duoda šilką, kai jais minta bitės, jie duoda medų, kai jais minta avys, jie virsta riebalais ir tešmenyje kaupiasi pieno pavidalu, kai jais minta gazelė, jie duoda muskusą." Taigi Tas, kuris sukūrė šiuos skirtingus produktus iš vieno ir to paties maisto, tikrai yra ALLAH.

"...Tebūnie pagarbintas ALLAH, Geriausiai kuriantis."

(Al-Mu`minun 23: 14)

Laisvamanis toliau ginčijosi su Imam Al-Sadyk (tepasigaili jį ALLAH) dėl Visagalio ALLAH egzistavimo. Imamas jam pasakė: "Ar tau anksčiau teko plaukti jūra?" Jis atsakė: "Taip." Imamas paklausė: "Ar matei jos baisumus?" Jis atsakė: "Kartą, vėjui pučiant, ji buvo labai baisi ir stipri. Dužo laivai ir skendo jūreiviai. Aš užsikabinau už kažkokių lentų, bet po to jos kažkur pasimetė. Taigi bangos nunešė mane į krantą." Imamas pasakė: "Prieš tai tavo išsigelbėjimas priklausė nuo laivų, jūreivių ir lentų. Kai visa tai praradai, tu pasidavei naikinančiai jėgai, nors po to ir buvai išgelbėtas."

Laisvamanis atsakė: "Aš to ir tikėjausi." Imamas pasakė: "ALLAH yra Vienintelis, kurio tu maldavai ir pasitikėjai tuo laiku. Tavo širdis nelaimėje pripažino Jo egzistavimą, nors tavo liežuvis išsigelbėjus Jį neigė. Tai Jis tave skęstantį išgelbėjo." Jis byloja teisybę, kaip kartą sako:

"Kai jūroje jus užklumpa nelaimė, tie, kurių šaukėtės, palieka jus bėdoje, išskyrus Jis (ALLAH Vienintelis). Bet kai Jis gražina jus į sausumą, jūs (nuo Jo) nusisukate. Koks nedėkingas yra žmogus!"

(Al-Isra 17: 67)

Taip pat pasakojama apie Imamą Abu Hanifa, kuris buvo lyg kardas prieš Al-Dahrijah sektą, kuri garbino laiką ir mirtį suprato kaip senėjimą ir kūno ląstelių dėvėjimąsi. Vieną dieną jie užpuolė jį, sėdintį mečetėje, ir ketino nužudyti. Jis išliko tvirtas ir su nesvyruojančiu tikėjimu jiems pasakė: "Atsakykite man į vieną klausimą, o po to darykite ką norite. "Klausk", jie pasakė. Jis paklausė: "Ką jūs pasakytumėte apie žmogų, kuris jums papasakotų matęs jūroje krovinių pilnai prikrautą laivą, trankomą bangų ir mėtomą stipraus vėjo, bet, nepaisant to, plaukiantį tiesiai ir užtikrintai, be jūreivių ir variklių pagalbos. Ar tai gali būti suvokiama protu?" Jie atsakė: "Tai yra nesuprantama." Abu Hanifa atsakė: "Didis ALLAH, jei neįmanoma įsivaizduoti laivą be variklių ir jūreivių, tiesiai plaukiantį jūra, tai kaip tuomet galima įsivaizduoti šį pasaulį su besikeičiančiomis aplinkybėmis, kintančia veikla, didžiulėmis ribomis ir skirtingomis pusėmis egzistuojantį be Kūrėjo ar Prižiūrėtojo?" Jie labai nustebę, negalėjo pratarti nė žodžio ir jam atsakė: "Tu esi teisus." Tuomet jie atgailavo ir atsivertė į Islamą.

Imam Ahmad (telaimina jį ALLAH) pasakė, kad kūrimo procesas primena sutvirtintą, lygią ir nesutrūkinėjusią pilį, jos išvaizda primena tviskantį sidabrą, o vidus primena gryną auksą. Kuomet sienos griūna ir iš vidaus išeina girdintis ir matantis gyvūnas, ar tai gali įvykti be jokio kūrėjo? Pilį Imam Ahmad palygino su kiaušiniu, gyvūną – su mažu paukščiuku, sidabrą – su baltu kiautu, o auksą – su tryniu.

Skruzdėlių kalba

"An-Naml" skyriuje Šlovingasis Šv. Korane mini skruzdėlių kalbą:

"...Viena iš skruzdėlių pasakė: "Skruzdėlės, lįskite į savo būstus..."

(An-Naml 27: 18)

Ar skruzdės kalba? Kas mums pasakė, kad skruzdės kalba? Ar yra suvokiama, kad skruzdės gali kalbėti? Kai Šv. Korane buvo atskleistas faktas, kad skruzdės kalba, tai buvo už vaizduotės ribų. Tuo laiku nebuvo nieko žinoma apie skruzdžių bendruomenę, nebuvo žinoma ir tai, kad skruzdės turi kalbą, kuria susikalba viena su kita. Iki XX amžiaus entomologija nebuvo žinoma kaip modernus eksperimentinis mokslas, kuris įamžino dėsnius, mokslininkus, laboratorijas ir eksperimentinius tyrimus.

Skruzdės pagal Šv. Koraną, turi kalbą, kad bendrautų tarpusavyje. Sakoma, kad šia kalba naudojamosi, garsai tariami tam tikrais šifrais.

Skruzdėlės yra vienintelė gyvūnų bendruomenė, kuri, kaip žmogus, po mūšių laidoja savo aukas. Kartais jos rengia susirinkimus ir tariasi. Skruzdė yra pajėgi sustingdyti už save stambesnę gyvūną, nervų atšakomis išskirdama tam tikrą medžiagą, kuri paraližuoja gyvūną ir neleidžia jam judėti. Tuomet jos susmulkina jį į mažus gabalėlius. Ateinant žiemai, skruzdės ruošia maisto atsargas. Toks kruopštus darbas būtų neįmanomas, jei bendruomenė neturėtų kalbos. Bendravimas leidžia perduoti visus gyvenimo aspektus. Šlovingasis Šv. Koranas pasakoja, kad skruzdės turėjo kalbą, kuria bendravo dar šimtus metų prieš mokslui tai atrandant. Skruzdės turi kalbą, kad tarpusavyje bendrautų ir suprastų vienos kitas. Tai yra sisteminė, bendradarbiaujanti ir nuolat judanti bendruomenė.

Kaip maža skruzdėlė mato kelią, kai ji išlenda iš savo urvo (skylės)? Kaip ji juda? Ar ji turi žarnas maistui virškinti? Pasekite ją žvilgsniu, kai ji parodo savo jėgą ir neša savo dydžio ar didesnę grobį. Kai ji nebegali jo panešti, pamatysite ją grįžtančią atgal prie savo urvo ir pranešančią kitiems bendruomenės nariams apie sunkų grobį. Tada ji sugrįš į tą pačią vietą, vedina ilga skruzdėlių eile, jos visos grobį neš paeiliui, lyg laidotuvėse, kol pasieks maisto saugojimo vietą.

Po to pagalvokite, kaip skruzdės saugo maistą ir kaip apsaugo jį nuo gedimo? Prieš padėdamos maistą į saugyklą, skruzdės perskelia grūdą į dvi dalis, nes jei jos paliks jį taip, kaip yra, grūdas sudygs. Skruzdės dėl tos pačios priežasties perskelia kalendros sėklą į keturias dalis. Taigi, mano mielas skaitytojau, pamąstyk apie tai, kas išmokė jas šių nuostabių sugebėjimų ir sprendimų.

An-Naml skyriuje Visagalis ALLAH kreipėsi į skruzdes:

"...Lįskite į savo būstus, nes Saliamonas ir jo minia jus sumindys patys to nežinodami."

(An-Naml 27: 18)

Skruzdėlynai yra labai apsaugoti. Taip yra dėl to, kad skruzdės lenda į Žemės gilumą ir nestato savo būstų Žemės paviršiuje. Dar daugiau, statydamos savo būstus, jos nekreipia dėmesio į dirvožemį.

Skruzdės sukramto vidines medžių dalis (branduolius, šerdis) ir iš to pasigamina drėgną masę, panašią į įvairių geometrinių formų kartoną. Ta masė jos iškloja vidines skruzdėlyno ertmes. Nėra lengva pasiekti skruzdėlyno vidų: jis turi daugybę įėjimų ir išėjimų.

Dabar mes pakalbėsime apie jūros karalystę, kur gyvena žuvys, vadinamos lašišomis. Jos daugybę metų plaukioja jūroje, o po to grįžta į tą pačią upę, iš kurios buvo išplaukusios pradžioje. Kas jas paskatina grįžti į tikslią neršimo vietą? Tai ALLAH, todėl - tebūnie Jis pagarbintas, geriausiai kuriantis.

Jūroje taip pat gyvena unguriai. Kai šie nuostabūs gyvūnai subręsta, jie migruoja upėmis. Jei jie yra Europoje, tuomet jie plaukia tūkstančius mylių per vandenyną, kol pasiekia atokias Bermudų salas. Ten jie deda kiaušinius ir stimpa. Kai iš kiaušinių išsirita maži unguriukai, jie nelieka toje pačioje vietoje, o grįžta ten, iš kur atplaukė jų tėvai. Kas gi

veda juos šiuo keliu ir įdiegia jiems tokį tikslų instinktą? Tai yra ALLAH, todėl - tebūnie Jis pagarbintas, geriausiai kuriantis.

Amerikietiškas žiogas (*American Jumper*) trina savo kojas ar sparnus vieną į kitą ir taip išgauna garsą, kuriuo prisišaukia sau patiną. Ar jūs įsivaizduojate atstumą, kurį nueina patinas, kad atsilieptų į kvietimą? Jis išgirsta jį per pusę mylios ir sujudina šešis tūkstančius tonų oro. Taigi kas suteikė jam tokias nuostabias savybes? Tai ALLAH, todėl - tebūnie Jis pagarbintas, geriausiai kuriantis.

8. Jei žvilgsnis yra aklas, atvira Visata nepadės

Kartą lėtai einančią pagyvenusią moterį pralenkė beduinas, vedantis kupranugarį su nešuliu. Ši jo paklausė: "Kam ši dovana?" Jis atsakė: "Tai ne dovana, o vedlys." Ji tuomet paklausė: "Kas yra tavo vedlys?" Jis atsakė: "Knyga apie ALLAH egzistavimą." Ji ėmė juoktis, ir jis nustebeš jos paklausė. "Argi aš tau pasakiau netiesą, kodėl iš manęs juokiesi?" Ji atsakė: "O, mano sūnau, aš nesijuokiu iš šios knygos, bet juokiuosi iš tų, kurie nepripažįsta savo Viešpaties egzistavimo po to, ką liudija ši Visata ir kokius ženklus ji rodo, bet yra įsitikinę tuo, ką neša šis kupranugaris (knyga)." Jis jai atsakė: "Argi nežinėjai, kad jei žvilgsnis aklas, reikia skaityti (mąstyti) iš atviros Visatos." Ji pasakė: "Tu esi teisus."

9. Trys žmonės ginčijosi su Išminčiumi

Vienas iš išminčių buvo savo sode ir nebendravo su žmonėmis. Trys žmonės, kurie šaipydavosi iš jo ir kitų, kurie panašiai elgėsi, išgirdo apie jį. Vienas iš jų tarė: "Eikime ir pasiginčykime su išminčiumi." Taigi šis pirmasis stoji prieš jį ir tarė: "Jūs (išminčiai) sakote, kad ALLAH yra, ir aš noriu jį pamatyti." Priėjo antrasis ir tarė: "Jūs sakote, kad Teismo Dieną bus baudžiama ugnimi, bet juk ir džinas buvo sukurtas iš ugnies, tai kaip bausite ugnį ugnimi?" Priėjo trečiasis ir tarė:

"Jūs sakote, kad viskas yra nulemta iš anksto ir tai rodo, kad žmogus nėra atsakingas už savo veiksmus, o aš matau, kad žmogus savo veiksmus kuria pats." Išminčius, pasisėmęs rankomis dulkių, metė jiems į veidus ir tarė: "Štai jums mano atsakymas." Jie nutarė paduoti išminčių į teismą ir nuvedė jį pas valdovą. Valdovas paklausė: "Ar tai yra tiesa, ką jie sako, kad tu metei jiems dulkes į akis?" Jis atsakė: "Taip." Valdovas jo paklausė: "Kodėl?" Išminčius atsakė: "Todėl, kad pirmasis norėjo pamatyti savo Viešpatį, taigi liepkite jam parodyti man skausmą, sukeltą dulkių, ir aš jam tada parodysiu, ką jis nori pamatyti." Valdovas paklausė besiskundžiančiojo: "Ar gali parodyti jam savo skausmą?" Jis atsakė, kad ne. Tuomet išminčius tarė: "Pasakykite šiam neišmanėliui, kad ne viską, kas egzistuoja, galima pamatyti. Antrasis manęs klausė dėl džino kankinimo ugnimi ir manė, kad yra neįmanoma kankinti padarą medžiaga, iš kurios jis yra padarytas. Kodėl gi šis žmogus tada jaučia skausmą, sukeltą dulkių – juk jis yra iš jų padarytas? Trečiasis manęs klausė dėl lemties reikšmės ir teigė, kad žmogus yra verčiamas elgtis vienaip ar kitaip ir negali rinktis (tarp gero ir blogo). Jeigu aš neturėjau kito pasirinkimo, kaip tik mesti į šį žmogų dulkes, tai kodėl tada jis padavė mane į teismą?" Čia valdovas tarė: "Nemanykite, kad jūs galite apčiuopiamai atpažinti Dievą. Jis yra už būtybių jutimo ribų, nes Jis yra Šlovingas per savo kūrinis ir ženklus."

10. Abu Hanifa ginčas su ateistais

Šio susitikimo vieta buvo Bagdadas, tuometinis Islamo sklaidos centras. To susirinkimo priežastis buvo šalies atstovo atvykimas diskutuoti su musulmonų išminčiais dėl ALLAH (Tebūnie Jis Išaukštintas ir Pagarbintas). Išminčiai tarp savęs išsirinko didįjį to laiko išminčių Šeichą Hamad, Abu Hanifa Šeichą (tebūnie jie abu pamaloninti ALLAH). Kol žmonės laukė išminčiaus, netikėtai pasirodė Abu Hanifa, pasveikino klausytojus ir pasakė: "Mūsų išminčius (Hamad) yra pernelyg

gerbiamas, kad atvyktų į tokį susirinkimą aptarinėti tokius klausimus. Jis pasirinko vieną iš jauniausių savo mokinių, Al-Nu`man Ibn Sabit (Abu Hanifa) atsakyti į jūsų klausimus." Tuomet šis atsisėdo į savo vietą šalia atstovo ir išsyk jam buvo pateikta daug klausimų:

Atstovas: "Kuriais metais gimė jūsų Viešpats?"

Abu Hanifa: "ALLAH egzistavimui datos, laikas ir amžiai neturi reikšmės. (Jo egzistavimas yra neribota)."

Atstovas: "Norime, kad pateiktumėte mums pavyzdžius iš apčiuopiamos tikrovės."

Abu Hanifa: "Koks skaičius eina prieš (skaičių) keturis?"

Atstovas: "Trys."

Abu Hanifa: "Koks skaičius eina prieš tris?"

Atstovas: "Du."

Abu Hanifa: "Kas eina prieš du?"

Atstovas: "Vienas."

Abu Hanifa: "Kas eina prieš vieneta?"

Atstovas: "Niekas."

Abu Hanifa: "Jeigu prieš statistinį vieneta nieko nėra, tai kaip tada kas nors gali būti prieš Vienintelį Teisingąjį ALLAH. Jis yra Amžinas ir Jo egzistavimui nėra ribų."

Atstovas: "Kuria kryptimi yra jūsų Viešpats?"

Abu Hanifa: "Jeigu tamsoje uždegsite lempą, kokia kryptimi sklis šviesa?"

Atstovas: "Visomis kryptimis."

Abu Hanifa: "Jeigu jau dirbtina šviesa sklinda visomis kryptimis, tai kaip tuomet dėl dangaus ir Žemės Šviesulio?"

Atstovas: "Paminėkite ką nors apie savo Viešpaties asmenį? Ar jis tvirtas kaip plienas, ar skystas kaip vanduo, ar bekūnis kaip dūmai ir garai?"

Abu Hanifa: "Ar esate kada nors sėdėjęs prie žmogaus mirties patalo?"

Atstovas: "Taip."

Abu Hanifa: "Ar po to, kai mirė, jis su jumis kalbėjosi?"

Atstovas: "Žinoma, ne."

Abu Hanifa: "Prieš mirtį jis kalbėjo ir judėjo, bet po mirties tapo nejudrus ir sustingęs. Kas taip pakeitė jo būseną?"

Atstovas: "Taip atsitiko todėl, kad jo siela pasišalino iš jo kūno."

Abu Hanifa: "Ar jo siela buvo paimta?"

Atstovas: "Taip."

Abu Hanifa: "Apibūdinkite man šią sielą. Ar ji tvirta kaip plienas, ar skysta kaip vanduo, ar bekūnė kaip dūmai ir garai?"

Atstovas: "Mes apie tai nieko nežinome."

Abu Hanifa: "Jei negalime apibūdinti sielos, kuri yra kūrinys, tai kaip tuomet galėčiau jums apibūdinti Dieviškąją Asmenybę?"

Atstovas: "Kur egzistuoja jūsų Viešpats?"

Abu Hanifa: "Jeigu paimtumėte indą, pilną šviežio pieno, ar tame piene būtų riebalų?"

Atstovas: "Taip."

Abu Hanifa: "Kurioje vietoje piene būtų riebalai?"

Atstovas: "Jie neturi konkrečios vietos, yra pasklidę visame piene."

Abu Hanifa: "Jeigu sukurtas dalykas – riebalai neturi konkrečios vietos, tai kaip jūs norite, kad Dieviškoji Asmenybė būtų vienoje vietoje? Tai mane stebina."

Atstovas: "Jeigu viskas buvo nulemta dar prieš Visatos sukūrimą, tai kokia yra jūsų Viešpaties vieta?"

Abu Hanifa: "Jis sprendžia tam tikrus dalykus. Vienus žmones Jis iškelia, o kitus pažemina. "

Atstovas: "Jeigu patekimui į Rojų nėra pradžios, tai kaip gali nebūti ir pabaigos, t.y. žmonės yra pasmerkti amžiams?"

Abu Hanifa "Statistiniai skaičiai neturi nei pradžios, nei pabaigos."

Atstovas: "Kaip mes Rojuje valgysime ir nesituštinsime?"

Abu Hanifa: "Jūs, aš ir kiekviena būtybė motinos gimdoje išbuvo devynis mėnesius. Mes maitinomės iš savo motinos kraujo, tačiau nesituštinome."

Atstovas: "Kaip tai yra, kad Rojaus dosnumas yra neišsenkantis ir neturi ribų: kuo labiau naudojiesi tomis gėrybėmis, tuo jų daugiau?"

Abu Hanifa: "Kuo daugiau mokysimės, tuo daugiau turėsime žinių."

Kartą beduinas paklausė Abi Dža`far Muhammad Ibn Ali Ibn Al-Hasan (telaimina jį ALLAH), "Ar tu matei savo Viešpatį, kai Jį garbinai?" Abi Dža`far atsakė: "Nelogiška garbinti tai, ko nematai." Beduinui paklausus, kaip Jį pamatė, Abi Dža`far atsakė: "Pačiomis akimis Jo nepamatysi, tai gali tik tikinti širdis. Pojūčiais Jo nepajusi, Jis nepanašus į žmones. Jis yra žinomas per savo ženklus ir Jis tiesiog YRA. Toks yra Viešpats, nėra kito Dievo." Beduinas tarė: "ALLAH geriausiai žino, kam skirti pranašystė."

Ateistai ir Abu Hanifa susitinka kitą kartą

Kartą Imam Abu Hanifa buvo pakviestas padiskutuoti su keliais laisvamaniais ir ateistais. Diskusijai buvo paskirtas laikas ir vieta.

Toje vietoje susirinkę klausytojai ir laisvamaniai laukė diskusijos pradžios. Imam Abu Hanifa labai vėlavo. Klausytojai jo laukė tol, kol jau nebegalėjo pastovėti ir laisvamaniai ėmė girtis savo sumanymu paneigti ALLAH (tebūnie Jis pagarbintas ir išaukštintas) egzistavimą. Imam Abu Hanifa neatvykimą jie palaikė įrodymu, kad šis negali apginti savo teiginių.

Kai ateistų pagyros ir klausytojų susierzinimas jau pasiekė viršūnę, atvyko Imam Abu Hanifa. Jis iškart puolė maldauti klausytojų atleidimo, teigdamas, jog turėjo atvykti laiku, ir aiškindamas: "Aš buvau kitame Tigris upės krante ir neradau valties, kuria galėčiau persikelti. Taigi buvau

priverstas laukti, tačiau valties neradau. Jau buvau praradęs viltį rasti kokią nors valtį ir ketinau grįžti namo. Bet iš toli pamačiau atplaukiant medines lentas be jokių jūreivių. Kai jos priartėjo, tai pačios savaime ėmė dėliotis, kol iškilo nuostabus laivas. Aš įlipau į jį ir atplaukiau pas jus."

Laisvamaniai tarė: "Ar šaipaisi iš mūsų, o Abu Hanifa? Juk nelogiška, kad pačios medinės lentos pas tave atplauktų ir iš jų susidėtų laivas?" Jis atsakė: "Štai dėl ko susirinkote su manimi ginčytis. Jeigu jūs negalite pripažinti, kad pačios lentos gali suformuoti laivą, tai kaip galite teigti, kad šis puikiai suderintas ir nuostabus pasaulis su dangumi, Žeme, žmogumi ir gyvūnais atsirado pats, atsitiktinai, be kūrėjo?" Laisvamaniai negalėjo pratarti nė žodžio ar ką nors atsakyti po to, kai susidūrė su nenuginčijamu įrodymu. Abu Hanifa (telaimina jį ALLAH) dėka jie sugrižo prie Islamo.

11. Ar mums reikia ALLAH egzistavimo įrodymų?

Kartą šventų dalykų išminčiaus paklausė, koks yra ALLAH egzistavimo įrodymas? "ALLAH", atsakė išminčius. Tada jo vėl paklausė: O kaipgi protas?""Jis yra nepakankamas ir veda tik prie panašių dalykų", jis atsakė.

Ibn Ata`As-Sakandari sakė: "O, ALLAH! Kaip jie gali remtis kuo nors, kas galėtų būti Tavo buvimo įrodymas? Ar yra geresnis Tavo buvimo įrodymas už patį Tave? Kada Tu buvai nustojęs sergėti pasaulį, kad mums prireikė Tavo buvimo įrodymų? Ir kaip toli Tu nuėjai, kad dabar ieškome Tavo pėdsakų, kad Tave rastume? Kaip Jis gali būti nepastebimas, kai viską iškelia aikštėn? Kaip Jis gali būti nepastebimas, kai Jo buvimas akivaizdus visur? Kaip Jis gali būti nepastebimas, kai Jis yra Amžinai Akivaizdus ir Neturintis Sau Lygaus? Kaip Jis gali būti nepastebimas, kai Jis yra arčiau mūsų negu bet kuris kitas? Kaip Jis gali būti nepastebimas, kai mes Jam turime būti dėkingi už savo egzistavimą?

Taigi tiems, kurie pažįsta ALLAH kaip įrodymų šaltinį ir jų pabaigą, nėra lygių. Pirmieji teisėtai grįžta pas savo šeimininką, tuo tarpu paskutiniai yra klaidinami. Kuomet Jis buvo nustojęs sergėti pasaulį, kad mums reikia Jo buvimo įrodymų? Ir kaip toli Tu nuėjai, kad dabar ieškome Tavo pėdsakų, kad Tave rastume?"

Tarp Tikėjimo ir ateizmo

Kartą mokytojas ateistas savo mokiniams pareiškė: "Tikrai egzistuoja tik tas, ką galite matyti?" Jie atsakė: "Taip." "Ar pastebite lentą, pieštuką, sąsiuvinį ir kėdę? Visi šie daiktai yra matomi ir juos galima paliesti, ar ne?" "Taip", jie atsakė. Tada jis paklausė: "Ar matote Dievą?" "Ne", jie atsakė. "Taigi Dievo nėra", tarė jis. Mokiniai apstulbo, nes nuoširdžiai tikėjo ALLAH buvimu. Tuo tarpu ALLAH per vieną iš savo mokinių atskleidė mokytojo melą. Paprašęs leidimo, vienas mokiniš paklausė likusiųjų: "Ar supratote savo mokytojo žodžius?" Visi atsakė, kad taip. "Ar jūs dabar matote savo mokytoją?", jis paklausė. "Taip", jie atsakė. "Ar mokytojas turi protą?" "Taip", jie vėl atsakė. "Ar jūs matote jo protą?" Jie atsakė, kad ne, o jis tuomet, sekdamas savo mokytojo metodu, tarė: "Tikrai egzistuoja tik tas, ką galite matyti. Mūsų mokytojas neturi proto, nes jūs jo nematote." Tuomet visi mokiniai ėmė juoktis, mokytojas nustebo ir niekada daugiau to neminėjo. Kitas pavyzdys taip pat yra naudinga pamoka: manykime, kad ALLAH priklauso nuo paprasto Žemiško dėsni, kuris teigia, kad kiekvienas sukurtas ar padarytas daiktas turi turėti savo kūrėją. Taip tekstilės darbai atveda prie audėjo, paveikslas prie tapytojo, o statula prie skulptoriaus. Pagal tą patį dėsni Visata atveda prie Visagalio Dievo. Mes tikime šiuo Kūrėju, bet, toliau sekdami tuo pačiu dėsniu, galime klausti, kas sukūrė patį Kūrėją? Kas sukūrė ALLAH, apie kurį kalbame? Argi ne dėl šio paprasto dėsni žinojimo mums kyla toks klausimas.

Norėdami paneigti tokią klaidingą prielaidą sakome, kad toks palyginimas yra neteisingas, nes jūs pirmiausia pripažįstate, kad ALLAH yra Kūrėjas, o po to klausiate, kas sukūrė ALLAH. Kaip galite Jį laikyti vienu metu ir Kūrėju, ir kūrinium?

Ši prielaida gali būti paneigta ir kitu būdu: kaip galite įsivaizduoti, kad Kūrėjas yra pavaldus žmonių įstatymams ir dėsniams? Jie yra taikomi tik patiems žmonėms. Taip pat Žemės laikas ir vieta skiriasi nuo išorinio laiko ir vietos. Todėl Kūrėjas negali būti apibūdinamas nei Žemės laiku, nei vieta, nei žmonių įstatymais. Dar daugiau, ALLAH sukūrė šiuos įstatymus, taigi nėra įmanoma apibūdinti ALLAH Jo Paties sukurtais įstatymais.

Aristotelis minėjo priežasčių seką sakydamas, kad kėdė yra padaryta iš medienos, mediena – iš medžio, medis – iš sėklos, o sėkla pasėta sėjėjo. Tuomet jis buvo priverstas pasakyti, kad šios sekos pabaigoje turi būti visko Kūrėjas, tai yra ALLAH.

Ibn Arabi, atsakydamas į klausimą "Kas sukūrė ALLAH?" pasakė: "Tai yra neįtikėtinas klausimas, nes Pats ALLAH yra įrodymų šaltinis. ALLAH yra aukštesnė Būtybė už visus Žemės kūrinčius, lygiai taip pat, kaip šviesa yra dienos įrodymas ir ne kitaip."

12. Kodėl ALLAH yra nematomas?

Tam, kad atsakytume į šį klausimą, leiskite mums sulyginti mokslo teoriją ir gyvenimo praktiką. Jeigu egzistuoja tik tai, ką mes matome, tai yra daugybė nematomų dalykų, kurių mes nejaučiame. Pavyzdžiui, jeigu prie geležies pridėsite magnetą, pajusite, kad magnetas traukia geležį. Kur yra toji traukos jėga? Ar ji yra apčiuopiama arba matoma? Mes ją jaučiame tik dėl magneto sąveikos su geležimi. Ši traukos jėga yra sukuriama panašiai kaip spalvos. Spalvos nėra matomos, jos išryškėja daiktui sugėrus visą spalvų spektrą, išskyrus vieną tam tikrą spalvą. Pavyzdžiui, jeigu turime žalią šluostę, tai

turime įsidėmėti, kad šluostės medžiaga sugeria visas spalvas, išskyrus žalią, todėl mes ją matome kaip žalią. Elektra taip pat yra nematoma. Tiktai uždegus lempą mes matome, kaip elektra yra perduodama laidais. Bet kur ji yra? Ji yra nematoma lygiai taip pat, kaip ultravioletiniai spinduliai, traukos jėga ir kiti dalykai, kuriuos mes galime pastebėti tik dėl jų poveikio. Šie paminėti nematomi dalykai yra tik maža dalis, lyginant su visu pasauliu. Tai kodėl ALLAH, Kuris sukūrė tokius dalykus, negali būti nematomas?

Kaip atrodo ALLAH?

Mes nežinome, kokia yra ALLAH forma. Jis yra už bet kokios intelektualinio suvokimo ribos. Pažinę anksčiau minėtų daiktų prigimtį, mes priename išvadą, kad turi būti Kūrėjas – ALLAH. Kalbant apie ALLAH matomumą, – tai yra už mūsų proto ir pojūčių ribų. Šis klausimas prieštarauja šventiems įstatymams ir žinioms. Pavyzdžiui, mes tikime, kad rašiklis, kuriuo rašome, yra kažkieno sukurtas ir pagamintas kažkokiu aparatu. Nors mes ir suprantame, kad yra kažkokia mašina, kuri pagamino tą rašiklį, bet nekvaršiname galvos dėl tos mašinos formos. Taigi mes tikime, kad rašiklis buvo pagamintas tam tikros mašinos, jos nematydami. Tai ir yra visa esmė.

13. Ar tikėjimas prieštarauja mokslui?

Kaip jau yra žinoma, mokslas veda į tikėjimą. Savo knygoje "Įvadas į Islamą" Ali Tantawi sako: "Abu – ir mokslininkas, ir bemokslis – yra tikintys. Ateizmas ir netikėjimas sėkmingai priimamas tų, kurie neturi didelio išsimokslinimo. Tačiau jei kas nors įgyja šiek tiek žinių ir toliau nesimoko, jis gali nustoti siekti savo tikinčios prigimties, nes galbūt pasirinko mokslą, kuris neveda į tikėjimą."

Albertas Einšteinas sakė: "Tikėjimas be mokslo eina lyg luošys, o mokslas be tikėjimo šliaužia lyg aklasis."

Albertas McCub Dinshtiz, buvęs Floridos mokslo akademijos dekanas ir biologijos profesorius, sakė: "Darbas mokslo srityje taip sustiprino mano tikėjimą Dievu, kad tikėjimas tapo stipresnis ir gilesnis, negu kada nors buvo. Be abejonės, mokslas padidina žmogaus sugebėjimą suprasti ALLAH galias. Kuo naujesnius dalykus atranda žmogus, tuo nuoširdžiau jis tiki ALLAH." Daktaras Bastor taip pat sakė: "Tikras mokslas negali būti materializuotas, bet jis veda į ALLAH pažinimą."

Chemikas Wetsis, Mokslo akademijos kolegijos narys ir Medicinos fakulteto dekanas, pasakė: "Kai jaučiu, kad mano tikėjimas ALLAH susvyruoja, aš einu tiesiai į Mokslo akademiją tam, kad jį sustiprinčiau."

Vokiečių mokslininkas Denirt atliko statistinį tyrimą: jis tyrė pastarųjų keturių amžių žymių mokslininkų filosofinius požiūrius. Tų mokslininkų buvo 290. Denirt išsiaiškino sekančius dalykus: "38 buvo ateistai, 242 viešai priėmė tikėjimą ir 20 nesisidomėjo religijos klausimu." Tai reiškia, kad 92,5% priėmė Islamą viešai. Šis aukštas procentas rodo, kad materialistų primetamas mokslo ir tikėjimo prieštaravimas vienas kitam yra nepagrįstas. Pasirodo, kad mokslas ir tikėjimas papildo vienas kitą.

Mokslinė teorija negali prieštarauti Šv. Korano eilėms ar autentiškam Pranašo *hadis*. Jeigu taip atsitinka, mes manome, kad ta teorija nėra visiškai pagrįsta. Daugybė dabartinių mokslinių teorijų yra laikomos tikromis, bet vėliau jos pasirodo esančios neteisingomis.

XXI amžiuje medicinos, astronomijos, geografijos ir kitų eksperimentinių sričių mokslininkai sudėjo savo ginklus ir nustojo kovoti prieš religiją ir Nematomąjį. Jie pradeda pripažinti ALLAH egzistavimą kaip mokslinį faktą ir erdvės tyrimų rezultatą. Šie žmonės neturi kito pasirinkimo, kaip tik patikėti ALLAH, kuris parodo Visatą ir visa, kas joje yra. Taigi mokslas veda prie ALLAH egzistavimo ir yra sutapatinamas su

Nematomoju. Nė vienas žmogus neturi kito pasirinkimo, kaip tik paklusti ALLAH Visagalybei. ALLAH skyrė žmogui kurti tik labai paprastus dalykus, mokslas vis dar nėra pakankamai tobulas.

14. Ribotas žmogus ir Visagalis Dievas

Kalbant apie mokslo galią, kurią kai kurie žmonės priima kaip Dievą, mes pamirštame, kad mokslas nėra pajėgus kurti daiktus, kuo ALLAH įrodo žmogaus ribotumą. Šiuo atžvilgiu mes nekalbėsime apie dvasią ir jos sferą. Taip yra todėl, kad mokslas nesigilina į tokius dalykus. Verčiau mes panagrinėsime materialius dalykus tam, kad įrodytume žmogaus, nusileidusio į Mėnulį, ribotumą.

Pirmas dalykas, apie kurį galėtume pakalbėti, yra vanduo. Vanduo turi dvi sudėtines dalis: vandenilį ir deguonį. Visagalis ALLAH sako:

"Ar matote vandenį, kurį geriate? Ar jūs nuleidžiate jį (lietų) iš debesų, ar Mes nuleidžiame?"

(Al-Wak'iah 56: 68-69)

Kas sukūrė vandenį ir nuleido jį iš dangaus? ALLAH. Ar mokslas gali sukurti vandenį, ar priversti lietų lyti? Jeigu mes paprašytume šio netikro dievo (mokslo) puodelio vandens, jis negalės to duoti!

Kartą prieš penkerius metus aš buvau Niujorke. Tuomet ten buvo kilusi panika dėl požeminio vandens ir lietaus trūkumo. Žmonės buvo prašomi normuoti ir mažinti vandens vartojimą. Mokslas pabandė išspręsti šią problemą. Jie ėmėsi kažkokių priemonių, manydami, kad tai suformuos dirbtinius debesis. Mokslininkai stengėsi iš paskutiniųjų ir išleido milijonus dolerių, bandydami priversti debesis lyti. Tačiau jų pastangos buvo bergždzios. Taip atsitiko todėl, kad debesis yra sukuriami tik ALLAH. Galite pastebėti debesį, praslenkantį pro nederlingą dykvietę be lietaus, bet kai jis plaukia pro vietovę,

pilną vandens, žalumos, upių, pradeda lyti. Kodėl mokslininkai nėra pajėgūs padaryti atvirkščiai arba priversti debesį lyti, kur jie nori? Atsakymas yra toks, kad mokslas vis dar tebėra eksperimentinis. Bet mes dar kartą pabrėžiame, kad viskas, kas pratęsia gyvybę, t.y., vanduo, debesys, šiluma, vėjas ir taip toliau, yra sukurti Visagalio ALLAH, kuris dovanoja gyvenimą iki nustatyto laiko. Pagaliau paaiškėjo, kad mokslas neprilygsta ALLAH visagalybei.

Leiskite aptarti šias eiles:

"Iš tiesų ir per jūsų galvijas – pamokymas jums. Mes girdome jus tuo, kas yra jų viduriuose tarp išmatų ir kraujo – pienu švariu ir maloniai geriantiems jį."

(An-Nahl 16:66)

Pienas yra dar vienas Dieviškas Stebuklas. Karvės ir buivolai nesimaitina kažkoku specialiu pašaru tam, kad gamintų pieną. Jie maitinasi bet kuo, bet vis tiek duoda mums pieną, kuriuo mes galime maitintis. Ar mokslas gali gaminti pieną? Jie sugebėjo išskaidyti jį į sudėtinę dalis ir jas apibūdinti. Taip pat po kai kurių eksperimentų mokslininkai sugebėjo padidinti duodamo pieno kiekį. Bet ar jie galėjo jį sukurti? Mokslininkai sumaišė visas sudėtinę pienu dalis taip, kaip visos jos yra natūraliame piene. Tuomet jie paėmė dvidešimt pelių, dešimt iš jų buvo maitinamos natūraliu pienu, kitos dešimt – dirbtiniu. Po to buvo ištirta, kad pelės, kurios buvo maitinamos dirbtiniu pienu, susilpnėjo ir nudvėsė. O pelės, kurios buvo maitinamos natūraliu pienu, sustiprėjo ir išaugo sveikos. Nors pienu mums reikia, bet mokslas kol kas nėra pajėgus suteikti mūsų vaikams puodelį sveiko pienu. Konservuotas pienu yra pagamintas iš natūralaus.

Visai neseniai Oksfordo universiteto studentai atliko tyrimą, kurio metu buvo nustatyta, kad dirbtinis pienu neigiamai veikia kūdikių sveikatą.

Taigi mes norėtume padaryti išvadą, kad ALLAH (tebūnie Jis paaukštintas) palengvino žmogui mokslą, nes Jis yra Visagalis ir bet kam gali ištarti "Būk", ir tai bus. Visagalis ALLAH žino, kad žmogų tas pats mokslas apžavės ir šis garbins tuos dalykus, kuriuos sukūrė, naudodamasis ALLAH jam suteiktu mokslu. Todėl ALLAH rodo mums daugybę Jo sukurtų stebuklų tam, kad išblaškytų pažeidžiamo žmogaus iliuzijas. Tuomet žmogus supranta, kad nesvarbu, kokią pažangą jis padarytų ar ko pasiektų (net po to, kai jis nusileido Mėnulyje ar Marse), jis vis tiek yra silpnas prieš ALLAH visagalybę ir toks liks iki pat Prisikėlimo Dienos. Tai rodo Šlovingojo Šv. Korano eilės:

"O žmonės! Paklauskite alegorinio pasakojimo! Visi tie, į kuriuos Jūs kreipiatės, be ALLAH pagalbos negali sukurti netgi musės. Negali sukurti, net jeigu visi jie susitelktų bendram tikslui. Ir jei musė nugriebtų ką nuo jų, jie nebegalėtų nieko iš jos susigražinti. Silpni yra tie, kurie prašo ir tie, kurių prašo. Jie neteisingai vertino ALLAH galybę. ALLAH yra stiprus ir galingas."

(Al-Hadž 22:73-74)

Aukščiausiasis Pagarbintas ALLAH paneigė, kad visas pasaulis su tuo, kas jame yra, negali sukurti netgi musės. Mokslas suteikė žmogui galimybę tapti viršesniu už gamtą, nusileisti Mėnulyje, suteikė jam televiziją ir radiją, kad jis galėtų klausytis ir matyti žmones keliose vietose vienu metu. Bet jis negali sukurti nei musės, nei netgi jos sparnelio. ALLAH pabrėžia, kad nors jis ir palengvino žmogui mokslą, jis vis tiek liko žmogumi ir negali nieko padaryti prieš ALLAH visagalybę.

Ką mokslininkai atrado per tūkstančius metų, yra niekas, palyginti su ALLAH sukurtos Visatos įstatymais ir

dėsniais. Taip yra todėl, kad mokslas nesukūrė traukos jėgos ir ne jis palaiko dangų ir Žemę. Jis nesukūrė geležies magneto ir nesukūrė atmosferos, kurioje mes dabar egzistuojame. Jis nesukūrė elektros ir vandens, virstančio garais, naftos ir jos produktų, deguonies, būtino mūsų gyvybei palaikyti, nepaskirstė Žemėje vandenilio, azoto, deguonies ir taip toliau. Jis tik atrado kai kurių dėsnių, ALLAH sukurtų žmogaus gerovei, vardus.

Ar mes galime naudotis ALLAH malonėmis ir neigti Jo egzistavimą? Nepaisant to, kad Visata pilna paslaptinių reiškinių. Sheikh Mutwali Aš-Ša'rawi sakė: "Intelektualai, ateisiantys po daugelio šimtmečių, bus ALLAH paslėptų reiškinių atradimų, liudytojai, kaip parašyta Šv. Korane." Visagalis ALLAH sako:

"Mes parodysim jiems savo ženklus atokiausiuose Žemės kampeliuose ir jų sielose tol, kol jiems paaiškės, kad tai yra tiesa. Ar nėra gana to, kad tavo Viešpats liudija visus dalykus?"

(Fussilat 41: 53)

Šios eilės atrodo taip, kaip Pranašas (tegu jį lydi taika ir tebūnie jis palaimintas) išpranašavo jas ateities kartoms. Netgi po trisdešimties šimtmečių jos atrodys taip pat. Tai reiškia, kad Visatos paslaptys yra begalinės ir bus nuolat atrandamos iki pat Teismo Dienos. Taigi jei kažką sužinome, bet nepajėgiame to suprasti, neturėtume manyti, kad tai neegzistuoja. Toks išsižadėjimas yra kvailumo požymis ir jis prieštarauja prigimčiai ir sveikam protui.

15. Penki nematomi dalykai

Dabar aptarsime unikalų stebuklą, t.y., penkis nematomus žinojimo aspektus, kurie priklauso tik ALLAH ir yra nurodyti šiose eilėse:

"Tik Vienas ALLAH žino kada bus Lemtinga Valanda. Tai jis siunčia Žemei lietu ir jis žino, kas gims. Niekas daugiau nežino, kiek žada rytojus, niekas nežino, kokioje Žemėje jis numirs. Iš tikrųjų ALLAH – viską žinantis."

(Lukman 31: 34)

Penki nematomi dalykai priklauso tik ALLAH žiniai ir šlovei. Mokslas gali apskaičiuoti Žemės sukūrimo metus, bet niekada nenuspės pabaigos. Netgi valandos priklauso nuo ALLAH. Lietus taip pat paminėtas eilutėje kaip vienas nematomų dalykų aspektas. Anksčiau mes minėjome, kad mokslininkai negali kontroliuoti debesų judėjimo. Jeigu jie galėtų, tai skurdžias dykumas paverstų žaliais sodais, išspręstų bado problemas, kurios vargina du trečdalius visų Azijos, Afrikos ir Pietų Amerikos gyventojų. Nors pasaulis yra progresuojančio mokslo ir medicinos liudytojas, tačiau jis vis dar negali atskleisti gimimo paslapčių.

Vienoje Amerikos ligoninėje, Bostone, buvo išsiaiškinta, kad galima nuspėti embriono lytį tik pastojus, kada tiriami motinos gimdos ekskrementai, naudojant ultragarso technologiją. Eilutėje kalbama apie tai, kad ALLAH žino, kas gims (tik pastojus).

Vos tik šis atradimas buvo padarytas, jis prarado savo žavesį. Taip atsitiko todėl, kad ši nėštumo stadija yra vis dar nežinoma (nepaisant daugumos mokslinių pasiūlymų ir spėliojimų). Mokslininkai smulkiai apibūdina apytikslinį laiką tarp mažiausio ir didžiausio nėštumo, kuris yra skirtingas nes priklauso nuo motinų, nuo natūralaus gimdymo, cezario pjūvio, taip pat nuo šalių. Jie vis dar atlikinėja eksperimentus norėdami tiksliai apibrėžti nėštumo sąvoką. Visi spėjimai, nepaisant kompiuterio ir ultragarso, yra tik prielaidos ir spėliojimai. Jeigu kalbėti dėl mokslo pažangos ateityje, tai pats žmogus negali nuspėti, ką jis pasieks, nepaisant didelės pažangos matematikos

ir statistikos srityje, iš kurios tikimasi nuspėti pramonės ir technologijos ateitį. Nė vienas, netgi protingiausias, mokslininkas negali nuspėti, ką jis pasieks.

Niekas nežino, kada ir kur mirs. Nors mes ir padarėme didelę pažangą higienos srityje ir galime nuspėti vidutinę gyvenimo trukmę, sudėtinga nuspėti, ar per visą gyvenimą žmogų užklups sunki liga, net jeigu jis ir pasiskiepys nuo jos.

Žmogus niekada nežino, kur jis mirs. Vieną kartą gyveno turtingas libanietis vardu Emil Al-Bustani. Jis pajuokdavo viską, netgi mirtį. Visi žmonės žavėjosi jo nuosavybe ir turtu. Gyvenimo pradžioje Emil buvo toks neturtingas, kad net nueidavo daug mylių tam, kad sutaupyti pinigų duonos kepalui, kuris reikalingas motinai išmaitinti. Vėliau jis tapo turtingu ir gerai žinomu garsiu milijonieriumi. Emilis troško pajuokti mirtį, tačiau pasistatė prabangų kapą. Šis kapas vis dar yra Libane. Jis nusipirko brangaus marmuro Italijoje tam, kad pasistatytų kapą. Emilis išleido šimtus tūkstančių sterlingų tam, kad pastatytų amžiną paminklą. Per savo gimtadienį prie kapo jis pasikviesdavo savo draugus ir jie gerdavo vyną iki aušros. Be to, jis dar paprašė jų kiekvienais metais pažymėti jo gimtadienį. Kvailai jis jiems tarė: "Aš gersiu ir švęsiu su jumis netgi po mirties". Po kurio laiko Emilis skrido lėktuvu, kai staiga lėktuvas sugedo ir nukrito į jūrą. Visų žuvusių kūnai buvo rasti, išskyrus Emil. Šiandien jeigu kas nors norės aplankyti Libaną, ras kapą, tačiau kūnas likęs jūroje ir yra žuvų pilvuose.

16. Galimybė ir gamta

ALLAH Visagalis sako:

"Ar jie yra sukurti iš nieko, ar jie patys yra kūrėjai."

(At-Tur 52:35)

Daugelis ateistų tiki, kad gamta sukūrė žmogų ir apdovanojo jį protu. Tačiau iš kai kurių mokytojų mes girdėjome tokių teiginių: "Kai mes buvome jauni, nuo Pirmojo Pasaulinio karo ir po jo." Šie mokytojai buvo Londono ir Paryžiaus Vakarų civilizacijos sekėjai. Jie galvojo, kad jeigu jie tikės šiais teiginiais, į juos bus žvelgiama kaip į šviesuolius. Šiuo metu terminas "šviesuolis" yra tolygus terminui "pažangus". Kiekvienas amžius turi savo terminus, kuriais žmonės yra klaidinami. Panašiai amerikiečiai ketino apgauti indėnus, gyvenančius Amerikoje, apgaudinėdami ryškiais drabužiais, norėdami pasiglemžti jų nuosavybę ir žemę.

Kai aš pasenau, paklausiau: "Kas yra gamta?" Jie atsakė: "Gamta yra galimybės ir tikimybės įstatymas". Aš pakomentavau: "Ar jūs žinote, kaip tai pagrįsti pavyzdžiais?" Tai gali būti pailiustruota šitaip:

Du žmonės pasiklydo dykumoje. Jie praėjo pro didelius rūmus, kurių sienos buvo puoštos brangiausiais kilimais ir brangiais laikrodžiais. Tuo tarpu vienas iš jų sako: "Kažkas pastatė šiuos rūmus ir apstatė baldais." Tačiau kitas pasakė, kad tai radikalus ir necivilizuotas žmogus. Visi šie darbai buvo padaryti atsitiktinai. "Kaip?“, pirmasis paklausė. Antrasis atsakė: "Iš pradžių atsirado akmenys, po to potvynis, vėjas, oras ir kitos gamtos jėgos, tada akmenys pradėjo kaupis, metams ir amžiams bėgant atsitiktinai susidarė siena." "O kaip kilimai?", jo paklausė pirmasis. Antrasis atsakė: "Tai buvo tik kelios avys, kurių vilną vėjas nunešė ir kuri susiklijavo, tada tarp jų susimaišė metalai. Anksčiau jie buvo gražios spalvos ir domino, o dabar tik lyg lavonas beliko." "O kaip laikrodžiai?" Jis atsakė: "Tai tik geležis, kuri buvo oro pažeidžiama ir supjaustyta į gabalėlius ir apskritimus. Apskritimai ir geležies gabalėliai susiklijavo ir įgavo tokią formą."

Kitas pavyzdys: tarkim kas nors mums pasakytų, kad leidykla turi tiek personažų, kad jų užtektų knygai sudaryti. Įvykęs didelis Žemės drebėjimas sugriovė pastatą. Puslapiai

užkrito vienas ant kito ir knyga buvo sukurta atsitiktinai. Ji buvo sukurta tvarkingai, sudaryta iš skyrių ir dalių, kurie paliečia įvairių gyvenimo sričių klausimus. Panašiai, kai kas nors mano, kad mato aklą žmogų, kuriam buvo paduota tūkstantis adatų. Kas nors padavė žmogui lėkštę su adatomis ir paprašė sudėti visas adatas taip, kad adatos susitiktų savo skylutėmis. Jam pavyko. Ar galite Jūs (ar koks kitas protingas) žmogus patikėti šiais dviem pavyzdžiais? Tai, aišku, neįmanoma ir neįtikėtina, tačiau kaip jie galėjo patikėti, kad Visata ir viskas, ką ji apima, susikūrė atsitiktinai?

Kaip žmogus, kuris tiki tokiomis klaidingomis alegorijomis, gali būti laikomas protingu?

Ibn Al-Kajim Al-Džawzija (tegul ALLAH būna jam gailestingas) įrodinėdamas, kad pati gamta yra Aukščiausio Kūrėjo įrodymas, pasakė: "Aš galvoju apie pasipūtimą tų žmonių, kurie tiki, kad juos sukūrė gamta. Kaip jie gali manyti, kad mirusieji sukūrė gyvas būtybes?"

Toliau Ibn Al-Kajim skelbė: "Vargšai bedieviai, jūs tikite, kad viską sukūrė gamta ir gamta turi daugybę stebuklų ir paslapčių?"

Štai jei ALLAH nori parodyti tau kelią, tu turi paklausti savęs kas yra gamta? Ar ji nepriklausoma? Ar ji turi žinių ir galybės, kad galėtų taip nuostabiai veikti? Patikėkite, tai tik požymis, siejantis su kažkuo daugiau. Jei atsakymas yra gamta, ar ji yra nepriklausoma būtybė su žmonėmis, galia, noru ir išmintimi? Jūs turite suprasti, kad tai – ALLAH Kūrėjo savybės. Tad kodėl jūs vadinatė Jį gamta?

Bet jei atsakymas yra gamta, tai ji yra tik atributas, kuriam reikia Aukščiausios Galios, turinčios visas savybes; jūs turite paklausti savęs, kaip būtybė, kuri neturi supratimo, galios, išminties ir jausmų, gali atlikti tokius nuostabius veiksmus? Tai negalima suvokti sveiku protu."

17. Ar ateizmas reiškia laisvę?

Šie ateistai manė ir skelbė, kad jie patys yra laisvė nuo vergystės jungo, praradę pasitikėjimą ir pasiklovimą Dievu. Tačiau jie, kaip musulmonų filosofas Geraudi pasakė, iškeitė vergovę Kūrėjui į vergovę kūriniui. Jie taip pat atsisakė garbinti Vieną Dievą, pasirinkdami daugybę dievų. Jie laikė vienas kitą dievais ir paliko ALLAH. Todėl tada, kai jie liovėsi mąstyti ir tenkintis tikėjimo džiaugsmu, jiems buvo atimta laisvė ir buvo paskirta vergija.

18. Žmogaus kilmė ir Darvino teorijos paneigimas.

Kas yra žmogus?

Dabar pabandykime sužinoti ką nors apie žmogaus kilmę. Kai kas manė, kad žmogus kilo iš beždžionės ar šuns. Bet Visagalis ALLAH skelbė:

"Jis, Kuris sukūrė visus dalykus geriausiai, pradėjo gyvybę, sukurdamas žmogų iš molio, o jo palikuonis iš – skysčių konsistencijos."

(As-Sadžda 32:7-8)

ALLAH pagerbė žmogų. Jis net liepė angelams pagerbti Adomą. Tai nurodyta Šv. Korane:

"Mes pagerbėme Adomo sūnus."

(Al-Isra 17:70)

"Mes jus sukūrėme: kodėl jūs nepriimate tiesos?"

(Al-Waki`ah 56:57)

Tačiau yra daugybė ateistų, kurie nenori tikėti ALLAH. Jie tik nori ieškoti kai kurių teorijų, norėdami pateisinti savo netikėjimą. Todėl jie patikėjo Darvino, Spencerio, Kanto ir Markso teorijomis, kurie pabrėžė jų panašumą į gyvūnus, atsisakydami savo humaniškumo. Tokios teorijos, neabejotinai

įdiegė mintis, kad jie buvo kildinami iš beždžionių, šunų ar varlių.

Knygoje "Mokslas veda į tikėjimą". Kris Marisau rašo, kad "teorija, kuri teigia, kad žmogaus protėvis yra beždžionė, buvo atmesta šiuolaikinio mokslo ir antropologinių ir archeologinių tyrimų jau XVII amžiaus pradžioje." Jis taip pat teigė, kad šios būtybės yra visiškai skirtingos. Žmogus atlieka tokias funkcijas, kurių neatlieka beždžionė, pavyzdžiui: bendruomeninė galvosena ir dvasia; gyvenimas gentimis ir tautomis, priklausymas partijoms ir religijoms. Taip pat daugybė žmogaus skiriamųjų savybių: biologinius, demografinius, antropologinius, fiziologinius, etnologinius ir morfologinius!

Taip pat rasta kūnų ir kaulų, kurie priklausė skirtingų genčių žmonėms, taip pat iš jų ir gyvuliams. Visi jie buvo akmeniniuose, prieš milijonus metų padarytuose, kapuose. Bet mokslininkai nerado tos tarpinės grandies, kuria remdamasis Darvinas ir visuomenės informavimo priemonės aiškino savo teoriją.

Iš šio pavyzdžio mes suprantame klaidingą teigimą, kuris skelbė: "Privalo būti tarpinė grandis tarp žmogaus ir gyvūno."

Daktaras Wallace neigė žmogaus sukūrimą evoliuciniu metodu. Jis sakė: "Evoliucija negali būti patikima. Žmogus buvo sukurtas atskirai."

Virjo taip pat sakė: "Mes ištyrėme, kad žmogus ir beždžionė yra visiškai skirtingi ir mes negalime manyti, kad žmogus priklauso beždžionių ar kuriai kitai rūšiai. Tai yra tiesiog nepagrįsti teiginiai ir spėliojimai."

Idėja, jog naujos rūšies formos atsiranda iš prieš tai buvusiųjų, kaip manė Darvinas ir jo pasekėjai, yra tik atsitiktinis spėjimas, prieštaraujantis pastariesiems fiziologijos ir moksliniams faktams.

Galų gale Darvino pasekėjai pripažino savo pralaimėjimą, sakydami: "Evoliucinė teorija yra tik spėjimas ir ji nėra moksliskai pagrįsta." Jie pateikė šią teoriją, kaip pasitikėjimo Dievu alternatyvą.

Septintojo dešimtmečio pradžioje TV kanalai skelbė tarptautinį pranešimą iš Amerikos Kalifornijos universiteto apie rimtą mokslo išradimą. Vienas archeologas skelbė, kad jis atrado tarpinę grandį tarp žmogaus ir beždžionės (žmogaus kaukolės ir beždžionės žandikaulio). Todėl universitetas įsigijo šį atradimą, užmokėdamas šešis milijonus dolerių. Tuomet jie ėmė propaguoti naują leidinį ir šaipytis iš tų, kurie tikėjo, jog Dievas sukūrė žmogų.

Galiausiai, praėjus vienai savaitei po šio didelio sambrūzdžio, jie pareiškė, kad įvyko klaida. Vienas iš tyrinėtojų grupės apgavo juos. Jis sulipino žmogaus kaukolę ir beždžionės žandikaulį taip meistriškai, kad niekas negalėjo atpažinti šio triuko, nepanaudojus sukonstruotų įrenginių ar spindulių. Klastotojas iškelia su pinigais, palikdamas universitetą labai sunerimusį ir nusivylusį. Niekas tarpinės grandies teorijos šiandien nebeginia, nebent vagys ar klastotojai, kurie dažnai bet kuriuo metu ir bet kurioje vietoje klaidina žmones. Taip pat niekas negali teigti, kad egzistuoja tarpinė grandis net tarp dviejų gyvūnų rūšių. Taigi būtybės vystymasis lieka neišsprendžiama Visatos paslaptimi.

19. Ištikimas gyvulys ir maištingas žmogus

Kai tarnas blogai elgiasi pas savo šeimininką, jis vadinamas maištingu tarnu. Panašiai, kai vaikas neklauso tėvų, jis vadinamas maištingu. Bet kaip pavadinti tuos, kurie neigia ALLAH buvimą? Ar jie ateistai, stabmeldžiai, netikintys, nedorėliai ar juos geriau vadinti visais šiais pavadinimais?

Šitie bedieviai lyginami su šunimis. Bet jei mes vadintume juos šunimis, tuomet mes susidarysime neteisingą

nuomonę apie šunis. Jei mes lyginsime juos su šunimis, mes sužinosime, kad šunys yra ištikimesni ir atlaidesni.

Vieną kartą Nacionaliniame Kairo cirke liūtas užšoko ant savo dresiruotojo Muhammed Al-Helw nugaros ir sužeidė jį savo letenomis. Matydamas kraujuojantį dresiruotoją, liūtas atsisakė maisto ir pasiliko narve kaip kalinys. Tada atvedė jam liūtę, kad jie susidraugautų. Bet jis atsisakė ir išvarė ją. Jis ir toliau neėmė maisto ir tada susižeidė savo leteną, tą pačią, kuria sužeidė savo dresiruotoją. Liūto žaizda buvo mirtina ir jis nudvėsė.

Aš norėčiau, kad visi bedieviai turėtų tokį patį ištikimybės ir gailesčio jausmą. Be to, liūtas buvo tik gyvūnas, bet jis nusižudė be gailesčio sau ir "nuplovė" savo nusikaltimą ir maištingumą. Ką galime kalbėti apie tuos nejautrius ir netikinčius?

20. Baisios pinklės, verčiančios žmones abejoti

Studentų konferencijoje, kuri įvyko 1865 metais Leinberge, Vokietijoje (vienas iš pagrindinių sionizmo centrų), gerai žinomas masonas Samuelis paskelbė:

"Žmogus turi nugalėti Dievą, susidoroti su Juo, sudeginti rojus ir suplėšyti juos kaip popierius."

Štai! Šie ateistai, pasirodo, dabar siunčia į Viduriniuosius Rytus savo šnipus, klientams kompanijas, prekes, jie taip pat vykdo intelektualinę ir proto invaziją.

"Visagalis ALLAH sako Kuds Hadise: "O Adomo sūnau! Jei tu prisiminsi Mane, Aš prisiminsiu jus. Bet jei tu pamirši Mane, Aš pamiršiu tave. O kas tave maitina tavo motinos iščiose? Aš valdau tave, kuomet Aš įpučiu tau Savo dvasios. Bet kuomet duodu tau gyvenimą Žemėje, tu darai nuodėmes. Tai nėra atlyginimas už malonę."

21. Tikėjimo džiaugsmi

Tik tie, kurie pažįsta ALLAH, "paragauja" tikėjimo džiaugsmų.

Keli teisingi žmonės sakė: "Kartais mano širdis yra tokia palaiminta, jog sakau, kad to pakanka Rojaus žmonėms gyventi tokioje palaimintoje būsenoje." Kitas protingas žmogus sakė: "Jei karaliai suprastų, kokie mes esame laimingi, jie užkapotų mus kardais." Ir dar kitas teisingas žmogus pasakė: "Kartais mano širdis yra tokia džiugi, kad ji virpa ekstazėje, dėl buvimo šalia ALLAH."

ALLAH pasiuntinys (tebūnie Jam taika ir palaima) sakė: "Jis, kuris priims ALLAH kaip Valdovą, Islamą kaip religiją, o Muhammedą kaip Pranašą ir Pasiuntinį, patirs tikėjimo džiaugsmą."

Vieną kartą Pranašas (tebūnie jam taika ir palaima) paklausė vieno iš savo bendraminčių: "Kaip tu jautiesi šį rytą?" Šis atsakė: "Aš pradėjau tikėti ALLAH." Jis (Pranašas) kalbėjo: "Kiekviena kalba (veiksmas) turi būti įprasminti, o kaip tu manai?" "Kiekvieną dieną aš galvoju, kad neišgyvensiu ilgiau, kaip iki vakaro", šis atsakė. "Aš taip pat svajoju, kad galėsiu pamatyti Rojuje laiminamus žmones tuo pat metu, kai kiti žmonės verks, būdami Pragaros Ugnyje. Aš tikiuosi pamatyti Valdovo Sostą kaip įrodymą, kai būsiu teisiamasis", aiškino Pranašas.

Jūs žinojote (tikrovę), tad kreipkitės į Jį ir pakluskite Jam."

Kažkuris ankstesnysis musulmonas sakė: "Aš matau Rojų ir Pragarą tokius, kokie jie iš tiesų yra." Jis buvo paklaustas, kaip? Jis atsakė: "ALLAH pasiuntinys (tebūnie jam taika ir palaima) regėjo juos. Todėl aš matau juos per jo ženklus, o juo galite pasitikėti labiau nei manimi. Taip yra todėl nes, mano žvilgsnis, stebint juos, gali nukrypti, bet Pranašo žvilgsnis niekuomet nenuklysta ir Jo reginys nėra

klaidingas. Tokie žmonės, gyvendami šiame pasaulyje, jaučia malonę pirmiausia dėl savo tikėjimo."

Klajokliui, kenčiančiam nuo mirtinos ligos, buvo pasakyta: "Tu ruošiesi mirti." "Kur aš pateksiu po to?" Jie atsakė: "Pas ALLAH." Vargas tau! Negi tu bijai, eidamas pas Vienintelį, kuris yra nenusakomai Geras?

Pasakojama, kad kažkas aplankė Imam Ahmad, prašydamas patarimo. Imam Ahmad atsakė:

1. Jei tu tiki, kad ALLAH yra Palaikantis, kodėl tu rūpiniesi savo pragyvenimu?
2. Jei tu tiki, kad tikrai egzistuoja Pragaro Ugnis, kodėl tu darai nuodėmes?
3. Jei tu tiki, kad pasaulis yra griūnantis, kodėl tu toks ramus?
4. Jei tu tiki, kad tikrai įvyks atpildas, kodėl tu kaupi turta?
5. Jei tu tiki, kad kiekvienas dalykas yra numatytas ALLAH, kodėl tu bijai?
6. Jei tu tiki, kad Munkar`o ir Nakir`o (dviejų angelų vardai) klausinėjimas yra tiesa, kodėl tu liūdi?

Po viso to žmogus paliko Imam Ahmad, pažadėdamas sau priimti nuo ALLAH likimą.

22. Epilogas

Išaukštinama Tavo Didybė. Aukščiausia yra Tavo Galybė. Kodėl Tavo sukurti kalnai, vaisingos upės ir jūros vėliau yra žmogaus valioje? Dar daugiau, pats žmogus ir viskas, iš ko jis sudarytas – kaulai, raumenys, kraujagyslės, kraujas, nagai, plaukai, klausa ir regėjimas – jo paties valioje.

O ALLAH! Tu leidai jausti skonį liežuviu, nors tai tik kūno dalis. Tu Taip pat suteikei regėjimą akims, nors tai tik kūno dalis. Be to, širdies plakimas! Kaip ir dėl ko ji plaka? Išaukštintas esi Tu, ALLAH! Aš viešai skelbiu, kad nėra kito dievo, tik Tu, Tu esi Rytų ir Vakarų, žvaigždžių ir planetų Valdovas. O, kokia nenuskaičiuojama žvaigždžių ir planetų daugybė yra Tavo plačiame danguje! Jos viršija bilijonus ir dar

daugiau. Jos yra pavienės, bet atrodo lyg būtų sujungtos. Ką Tu esi sukūręs, mūsų protu nesuvokiama.

Šis pasaulis yra Tavo sukurtas, o kas seka toliau? Ši gamta Tavo sukurta.

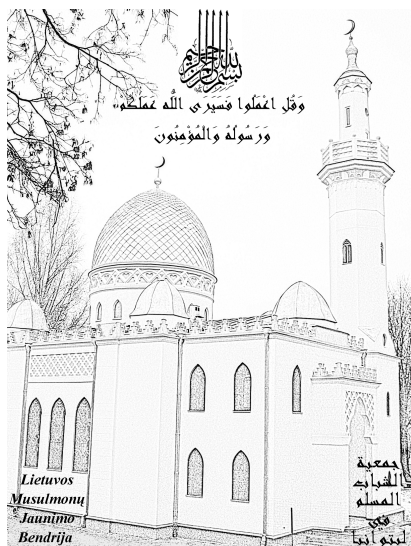
Šventasis, Teisingasis ir Aukščiausiasis esi Tu, o ALLAH!

IŠLEISTOS KNYGOS:

1. IŽANGA Į ISLAMĄ „elektroninė versija“
2. ISLAMO MOTERIS.
(Ko dar geresnio ji laukia?)
3. ŠV. KORANAS IR ŠIUOLAIKINIS MOKSLAS
4. KUR YRA ALLAH?!
5. PASNINKAS ISLAME
6. ISLAMO PAGRINDAI
(Garbinimas Ir Malda Islame)
7. KETURIASDEŠIMT HADISŲ
8. PRANAŠO MISIJOS YPATYBĖS
9. TIKĖJIMO KELIAS
10. ŠV. KORANO DALIES "MARIJA"
(Paaiškinimas) „elektroninė versija“
11. PRANAŠŲ ISTORIJS MAŽIAUSIEMS
12. ŠV. KORANAS YRA DIEVO ŽODIS
13. ŽVILGSNIS Į ISLAMĄ
14. KAS LEISTINA IR KAS DRAUDŽIAMA ISLAME
15. MOTERYS ISLAME
(Lyginant Su Moterimis Žydų-Krikščionių
Tradicijoje: Mitai Ir Realybė)
16. ISLAMAS: DIEVO KELIAS
17. MOKSLINIAI FAKTAI, ATSKLEISTI
ŠLOVINGAJAME ŠV. KORANE
18. BENDRAS ĮVADAS Į ISLAMĄ
19. ATRASTI ISLAMĄ
(Yra Tavo Prigimtinė Teisė)
20. ISLAMO FAKTAI
(Paneigiantys Nepagrįstus Teiginius Prieš Islamą)
21. MUHAMMADAS, DIEVO PASIUNTINYS
(Te Dievas paaukština jo paminėjimą)

IŠLEISTI LANKSTINUKAI:

- KAS YRA ISLAMAS? Visuminis vaizdas
- MUHAMMEDAS: Elgesio pavyzdys naujam tūkstantmečiui
- ŠV. KORANAS: Knyga, kuria galite tikėti
- MOTERYS ISLAME

جمعية الشباب المسلم في ليتوانيا
Lietuvos Musulmonų Jaunimo Bendrija
Lithuanian Muslim Youth Society
Totorių g. 6, Kaunas, Lithuania
www.musulmonai.lt
LMYS_1995@yahoo.com
info@musulmonai.lt